

ดูแลด้วย..หัวใจ

นางสาวมณฑนา กุณชรินทร์

หอผู้ป่วยพิเศษ 81 งานการพยาบาลผู้ป่วยใน ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์

พยาบาลค่าสั้นๆ แต่มีความหมายยิ่งใหญ่ ภายใต้ชุดฟอร์ม และหมวกสีขาวนั้น มีพลังของความเมตตา และมีความปรารถนาให้ผู้ป่วยหาย กลับไปทำหน้าที่และใช้ชีวิตกับครอบครัว หลายคนคงได้ยิน บทพระราช-นิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ในบทละครเรื่อง เวณิสวานิช ที่กล่าวว่า

“อันความกรุณาปรานี จะมีใครบังคับก็หาไม่

หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากฟากฟ้าสุราลัยสู่แดนดิน”

ทุกถ้อยคำในบทพระราชนิพนธ์ ได้บรรยายถึง คุณค่าของวิชาชีพพยาบาลได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้มองเห็นภาพความเสียสละของมิสฟลอเรนซ์ ในดิงเกล ในอดีตที่เสียสละ ห่มเตนเองเพื่อช่วยเหลือทหารที่เจ็บป่วย ในอดีต ถ้าจะเปรียบแล้ว พยาบาลนั้นถือว่าเป็นเสาหลักในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย เพราะพยาบาลเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดทุกช่วงชีวิตของผู้ป่วย ตลอด 24 ชั่วโมง

ในหอผู้ป่วยพิเศษที่มีความจำเป็นต้องมีญาติเฝ้าตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากการดูแลหลักที่ผู้ป่วยได้รับจากพยาบาลแล้ว การเฝ้าไข้และการดูแลช่วยเหลือบางส่วนผู้ป่วยจะได้รับจากญาติผู้ดูแลที่อยู่ในห้อง ทั้งที่เป็นญาติสายตรง เพื่อนสนิท หรือ มาจากศูนย์ที่รับดูแลซึ่งเราจะเห็นภาพเด็กศูนย์ที่เข้ามารับจ้างดูแลมากขึ้น เนื่องจากขนาด ครอบครัวไทย มีขนาดลดลง ตามอัตราการเกิดที่ลดลงนั่นเอง

ในช่วงตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยเป็นเวลาต่อเนื่องกัน ได้มีโอกาสพบเจอเด็กศูนย์ที่รับจ้างเข้ามาดูแลผู้ป่วยรายหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าจะเรียกว่า น้องเด็กศูนย์ ความประทับใจและรู้สึกชื่นชม ความเอาใจใส่ทั้งอดหลับอดนอน นอนไม่เต็มอิ่ม เนื่องจากผู้ป่วยมีอาการเหนื่อยเป็นระยะ มีอาการปวด บางครั้งก็สับสน แต่น้องเด็กศูนย์ก็ยังอดทน ดูแลเอาใจใส่ไม่เคยห่าง ภาพที่คอยห่มผ้า คอยจับมือกระตุ้นความรู้สึก ให้กำลังใจ ให้ความรู้สึกอุ่นใจ ตื่นนอนทุกครั้งเมื่อได้ยินเสียงเรียก ช่างเป็นความโชคดีของผู้ป่วยรายนี้จริงๆ หลังจากที่ข้าพเจ้าให้ยาคนไข้เสร็จ พลันก็ได้ยินเสียงขอบคุณจากเด็กศูนย์ การสนทนาจึงเกิดขึ้นนิดหน่อยก่อนที่ข้าพเจ้าจะเดินออกจากห้องผู้ป่วยออกมา

น้องเด็กศูนย์ “ขอบคุณค่ะ คุณพยาบาล”

พยาบาล “เมื่อคืนได้นอนมั๊ย”

น้องเด็กศูนย์ “ไม่ได้นอนเลยคะ คุณยาย ร้องทั้งคืน แต่ไม่เป็นไรคะ ทนได้ สงสารคุณยาย

พยาบาล “กลับบ้านมีคนช่วยเหลืออีกไหม”

น้องเด็กศูนย์ ตอบกลับมาว่า “ไม่มีหนูอยู่กันสองคน”

ซึ่งแปลว่า ผู้ป่วย กับ ผู้ดูแล เท่านั้น ข้าพเจ้าสงสัยให้กำลังใจ และเดินออกจากห้องผู้ป่วย ความชื่นชมในตัวน้องเด็กศูนย์นั้นถือว่า มีความสามารถในการดูแลผู้ป่วยที่ยอดเยี่ยม มีความเอื้ออาทร ที่สำคัญดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจแห่งความเป็นมนุษย์ได้ทีเดียว

ข้าพเจ้าในฐานะพยาบาล ที่ถึงแม้ว่าประสบการณ์การฝึกในการในการดูแลผู้ป่วยอาจไม่มากนักการเรียนรู้การดูแลจึงเกิดขึ้นไปพร้อมๆ กับการดูแลผู้ป่วย ความพยายามทำความเข้าใจถึง โรค อารมณ์ ความรู้สึกของผู้ป่วยซึ่งเป็นคุณสมบัติที่พยาบาลที่ไม่สามารถทดแทนด้วย AI เพราะถึงแม้เราจะพัฒนานวัตกรรมต่างๆ และ มี AI เข้ามาช่วยดูแลดูแล ช่วยในการผ่าตัดให้มีความแม่นยำ แต่ผู้ป่วยก็ยังคงมีความต้องการ การตอบสนองจากมนุษย์ด้วยกันเอง การดูแลจึงไม่ได้ปฏิบัติแค่เพียงบทบาทหน้าที่เท่านั้น แต่เกิดจากใจที่เป็นกุศล ให้การดูแลผู้ป่วยทั้งทางกายและทางใจไปพร้อมๆ กัน